

daj same za-se, ne bodo imele poboljška iz tega, da jih pogoltno velika mestna občina. — Na Koroškem dela c. kr. dež. šolski nadzornik, dr. Gobanz, z nemškim šulvereinom pod enim klobukom ter se trudi na vse kriplje, da njegov denar vsili slov. občinam za ljudske šole, s tem pa jim jemlje ob enem pravico slov. poduka v šolah. — V slov. Djekšah naredi si občina zavarovalnico gledé na škodo po požaru sama za-se, brez vsake tuje zavarovalnice. Dobro, če jim bode to mogoče. — Deželni glavar za Kranjsko je postal g. Oton Detela. „Napredni stranki“, kateri je „Slov. Narod“ za glasilo, pa ga ne pozdravlja z veseljem, češ, da ni trden Slovenec. No počakajmo na njegova dela, predno se izrečemo za-nj ali zoper njega. — Pri Postojni ima c. kr. vojaštvo tudi letos velike vaje svoje do 19. avgusta, zatem pa odrine k nam, na Štajarsko. — V Gorici stoji že več let lepa hiša odprta gg. duhovnikom, ki iščejo zdravja v toplejem obnebji; tudi nekaj štajarskih je že bilo ondi. — V Barkovljah blizu Trsta nameravajo tamošnji rodoljubi postaviti si „Narodni dom“ ter že imajo za to lastno društvo, da dela za nj potrebne priprave. — V Zagrebu bode velika gospodarska razstava, prireja jo tamošnja kr. kmetijska družba. — V ogerskem državnem zboru so prišli že vendar enkrat h koncu z obravnavo gledé na premembo politične gosposke. Vlada je namreč odjenjala za toliko, da izdelala nov načrt postave in ga predloži drž. zboru prihodnje leto v posvetovanje. — V Galiciji, tedaj v deželi, kjer so državni poljski poslanci doma, razpravlja se sedaj veliko vprašanje, ali naj gredo njih državni poslanci po polnem z nemškimi liberalci ali naj se držijo bolj konservativcev. Dolej je splošnja misel, da jim kaže bolj, držati se poslednjih t. j. kluba konservativcev v državnem zboru.

Vunanje države. Sv. očetu Leonu XIII. na čast osnuje se k malu veliko „Leonovo društvo“ ter si stavi namen z združenimi močmi pobijati knjige, sv. veri sovražne, naj pridejo kjer koli na svetlo, z „uma svitlim mečem.“ Razumeje se, da pozdravljamo tako društvo z veseljem. — V Milanu, glavnem mestu prej avstrijske, sedaj italijanske Lombardije, še niso pozabili, da se jim je kedaj pod dvoglavim orlom godilo dobro ter pride sedaj pri 200 mož v Prago, da si ogleda tamošnje razstavo pa tudi druga avstrijska mesta. — V Pariz, glavno mesto francoske republike, bil bi imel priti ruski princ Aleksij, ali ni prišel, ker se je car zbal trušča, ki bi ga bilo francosko lahko-krvno ljudstvo napravilo princu. To pa bi bilo utegnulo napraviti nevoljo pri drugih državah in mogoče, da bi prišlo celo do vojske. — Francosko brodovje pride tudi na Angleško ter vzprejme kraljica Viktorija poveljnika

Gervaisa, toda političnega pomena ne bode imelo to obiskovanje. Lord Salisbury, prvi angleški minister, ne bode zato vpričo. — Nemški cesar Viljem biva sedaj v Kielu in je državni kancelar Caprivi, naslednik kneza Bismarcka, prišel tje, da poroča cesarju o imenitnih državnih stvaréh, najbrž tudi o obiskovanji Francozov pri ruskem caru. — Pri Rusih ni toliko navdušenja za Francoze, kolikor bi ga nekateri radi videli pri njih, posebno pa caru ni veliko do republikancev, saj ne zna, če bodo še jutri mogli držati, kar so dnes obljubili. — Mala Rumunija, naša soseda na vzhodu, naročila si je te dni pri Kruppu, „kralju topov“, za 25 milj. vojaškega orožja. Za malo državico je to ogromna svota. — V Turčiji je zopet veliko govorjenja o novem ropu, doprinesem na nekem francoskem trgovci. — Na otoku Kreta še je dosehmal vendar-le mir in turska vlada zatrjuje, da ni uzroka za kako ustajo. Se ve, da ga njej ni, tudi turskim prebivalcem ne, kaj pa krščanskim trpinom? — Iz dalnje Azije se poroča, da sta se Kitajsko in Japonsko, dve državi, vsaka za-se večja, kakor cela Evropa, zavezali za vse slučaje vojske. Za rusko, angleško in francosko državo je ta zveza jako nevarna. — Iz Amerike in sicer iz „zjedinjenih držav“ severne Amerike je že šlo več vojnih ladij v Azijo; za sedaj jim je naloga, da branijo kristijane, ki imajo državljanske pravice v teh državah. To je jako pomembivo, kajti nič tebi, nič meni se ne pošlje tako brodovje v tako dalnje kraje.

Za poduk in kratek čas.

Kobilice selivke na Slovenskem.

Napisal J. Sattler.

(Dajje.)

Ali nasledki so še bili mnogokrat hujši. Sledila je lakota, da so ljudje umirali gladú. Kadar so pa kobilice poginile zbok deževja ali sploh neugodnega vremena, bila je časi zemlja ž njimi pokrita čevelj debelo. Gnjile kobilice so puhtele strašen smrad in nastale so kužne bolezni.

Lehko si torej mislimo, kaka groza je spreletela prebivalce, kadar so se kobilični roji bližali, ali pa nenadoma prileteli, in to tem bolj, ker je bilo življenje teh živalic v prejšnjih časih povsem neznano. Čim manje pa človek pozna prirodne prikazni, tem bolj se jih boji. Kak strah je n. pr. nekdanj obhajal ljudi, ko se je prikazala zvezda repatica! Napovedovala jim je Bog ve, kaj vse: vojno, umiranje, lakoto itd.

Jednako čudne reči so ljudje hoteli čitati s kril kobiličnih. Nekateri so l. 1542. na njih brali črke: I. R. A. in D. E. I. to je: Ira

Dei, ali slovenski: „jeza Božja“; drugi pa inače, kakor sta jim narekovala strah in plaha domišljija. Mejnega grofa Moravskega, poznejega cesarja Karola IV., je vzbudil nekega dne leta 1338 njegov služabnik z besedami: „Domine, surgatis; dies novissimus adest, quia totus mundus plenus est locustis“. (Gospod ustanite; sodnji dan bode, ker je vesoljni svet poln kobilic). No, od tega časa je preteklo že več ko 500 let; a zemlja naša se še vedno vrtil v tistem tiru, katerega ji je Bog odkazal pri stvaritvi sveta.

Ustrašeni in zbegani ljudje so se torej zatekali k Bogu išoč pri njem pomoči. Hodili so v sprevodih in ga prosili, naj odvrne to strašno šibo; kropili so z blagoslovljeno vodo polje, kamor so pale kobilice itd. Še le pozneje so tudi začeli misliti na druga sredstva.

Gotovo je v tej nadlogi na pravem mestu prislovica: „Pomagaj si sam, in Bog ti pomore“. Tu nikakor ne gre držati križem rok in se zanašati samo na pomoč Božjo; temveč delati je treba na vso silo, da se odvrne preteča nevarnost ne samo za hip, nego tudi za bodočnost in da se reši, kar se rešiti dá.

Vendar posamezni človek tu nič ne vzmore. Zoper take sovražnike je treba združenih moči; po cele vasi se jim morajo postaviti v bran. Saj se še na stotine ljudi trudi mnogokrat brezuspešno.

Kako je uničevati kobilice in njih zalego, oziroma kako se jih je odkrižati, povedo nam nastopne vrstice.

Najvažnejše delo je pobiranje jajec. Že rimski prirodoslovec Plinij omenja, da je bilo to v Kireni zapovedano; jednake naredbe se nahajajo tudi v evropskih državah. Zemlja se mora preorati že jeseni, potem se poberó jajca in sežgejo, ali pa zmečkajo na trdih tleh. Pomladi se dela tudi tako. Na tak način so nabrali v okolici mesta Hotina na 7700 oralih 4344 hektolitrov jajčic. Nekdo je preračunal, da gre v jeden hektoliter 1,250.000 jajec; bilo bi torej uničenih neizmerno mnogo kobilic; namreč 5.375.000.000. Iz tega lahko vsakdo razvidi, kako koristno da je pobiranje jajec. Dobro je tudi, da se na tako polje zaženejo svinje, race in kokoši, ker jih te živali rade jedó.

Kjer se prikaže mladi zarod, treba je narediti, kolikor mogoče, mnogo kupčkov slame in suhega dračja in to užgati. (Konec prih.)

Smešnica 33. Troja možakov, pomešana s fanti, sedela je v krčmi, z imenom „pri rmeni žabi“. Razgovarjali so se o učenosti in prebrisanih glavah. Eden je hvalil svojega sinka, drugi svojega soseda in tretji zopet koga drugega. „E kaj to!“ oglasi se naposled Zdolov Tejče, „kaj to! jaz sem potoval po Nemškem, pa sem slišal pet let starega otroka gladkeje

nemško govoriti, kakor mi vsi vsкуп znamo; to se reče učena glava!“

Razne stvari.

(Svitli cesar) obhaja v torek, dne 18. avgusta svoj 62. rojstni dan in imajo vsled tega v stolni cerkvi v Mariboru mil. knezoškof ob 9. uri slovesno sv. mašo ter bodo pri njej vsa višja gospôda c. kr. uradov in brez dvoma obilo vernega ljudstva.

(Slovenske paralelke) na c. kr. gimnaziji v Mariboru bodo letos že do tretjega razreda. Ni dvoma, da bode še prihodnje leto tudi v štrtem razredu, dalje pa se one nehajo in v petem razredu bode podučevanje za nemško in slovensko paralelko ob enem.

(Katol. tiskovno društvo.) Odbor kat. tisk. društva v Mariboru ima prihodnji torek dne 18. avgusta sejo ob 11. uri dopoldne v prostorih slov. čitalnice. Uljudno vabi vse p. n. odbornike k tej važni seji

Dr. Ivan Križanič,
t. č. predsednik.

(V Rajhenburgu) bodo 23. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne novo čitalnico z vso slovesnostjo otvorili. Sodelovala bode pri tej slovesnosti sloveča Šmarijska godba.

(Sadjerejsko društvo za Šoštanj-ski okraj) naznanja tem potom vsem prijateljem kmetijstva, da pride dne 17. t. m. novoimenovani potovalni učitelj g. Ivan Belé v tukajšnji okraj in da bo skoz 10 dni od občine do občine poučeval in sicer: o okoliranju na speče oko, o vzgoji cepljencev, o sadorazumstvu, o vinorejstvu in njegovih nezdodah itd. Dan prihoda v razne občine se bo taistim za v razglas sosebno še naznanilo. Odbor.

(Bralno društvo) v Veržeji bode imelo v nedeljo, dne 16. avgusta t. l. volitev odbora in ob jednem otvorjenje društva. K mnogobrojni vdeležbi vabi vljudno začasni odbor.

(Pri sv. Duhu na Ostrem Vrhu) na prošnjo tamošnjega župnika in po naročilu centralnega odbora c. kr. kmetijske družbe prednaša potovalni učitelj g. Janez Belé, dne 16. avgusta t. l. ob 3. uri popoldan. Predmet je: O požlahtnjevanji sadnega drevja. Shod „pri lovcu“.

(Konjereja.) Premiranje konj bode v Ljutomeru dne 7. septembra, v Ormoži dne 9., v Celji dne 11., v Št. Lenartu v Slov. goricah dne 12. in v Brežicah dne 13. septembra.

(Vabilo.) „Bralno društvo“ v Kapeli ima v nedeljo, 30. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne v šolskem poslopji prvi občni zbor z naslednjim vspreodom: 1. Pozdrav. 2. H. Volarič: Slovenski svet, ti si krasan. 3. Razlaganje društvenih pravil. 4. Dr. B. Ipavc: Domovini. 5. Vpisovanje novih udov. 6. A. Hajdrieh: Ja-